

7. U slučaju da je teret dokazivanja jasnoće i razumljivosti ugovorne odredbe na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, protivi li se Direktivi 93/13 nacionalna sudska praksa u skladu s kojom korisnici kredita moraju dokazati da su oni adresati informacija koje su sadržane u tim dokumentima, s jedne strane, i da ih je njima uputila banka ili, naprotiv, Direktiva zahtijeva da ti elementi čine predmnevju da su podaci iz tih dokumenata proslijeđeni, uključujući usmeno, korisnicima kredita te da je na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, koji mora jamčiti za informacije koje su priopćili posrednici koje je on odabrao, da tu običnu predmnevju obori?
8. Osmo pitanje: Može li se smatrati da postoji znatnija neravnoteža u ugovoru poput onog u glavnom postupku u kojem dvije strane snose rizik promjene tečaja, ako, s jedne strane, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe raspolaze boljim sredstvima za predviđanje rizika promjene tečaja od potrošača te je, s druge strane, rizik koji snosi pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ograničen, dok onaj koji snosi potrošač nije?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/CEE od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputila Audiencia Provincial de Barcelona (Španjolska) – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne protiv GB

(predmet C-783/19)

(2020/C 19/31)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Druga stranka u postupku: GB

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li opseg zaštite oznake izvornosti, uz njezinu zaštitu u odnosu na slične proizvode, i zaštitu u odnosu na usluge koje mogu biti povezane s izravnom ili neizravnom distribucijom tih proizvoda?
2. Zahtijeva li opasnost od povrede zbog podsjećanja, na koju se odnose navedeni članci uredbi Zajednice (¹) (²), uglavnom analizu naziva radi utvrđivanja njegova utjecaja na prosječnog potrošača ili za analiziranje te opasnosti od povrede zbog podsjećanja, treba prethodno utvrditi je li riječ o istim, sličnim ili složenim proizvodima koji u svojem sastavu imaju proizvod zaštićen oznakom izvornosti?
3. Treba li opasnost od povrede zbog podsjećanja utvrditi na temelju objektivnih parametara kada postoji potpuna ili vrlo velika podudarnost u nazivima ili je treba stupnjevati ovisno o aludirajućim proizvodima i uslugama ili proizvodima i uslugama na koje se aludira da bi se zaključilo da je opasnost od podsjećanja neznatna ili nerelevantna?

4. Je li zaštita koju predviđaju referentni propisi u slučajevima opasnosti od podsjećanja ili iskorištavanja posebna zaštita, svojstvena posebnostima tih proizvoda, ili ta zaštita mora nužno biti povezana s pravnim pravilima o tržišnom natjecanju?

- (¹) Članak 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL 2006., L 93, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.)
- (²) Članak 103. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL 2013., L 347, str. 671.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2019. uputio Riigikohus (Estonija) – XX protiv Tartu vangla

(predmet C-795/19)

(2020/C 19/32)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XX

Tuženik: Tartu vangla

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. stavak 2. u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (¹) tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo kojim se predviđa da oštećenje sluha ispod propisane razine predstavlja apsolutnu prepreku za rad zatvorskog službenika i kojim se ne dozvoljava uporaba korektivnih pomagala za ocjenu ispunjavanja uvjeta u pogledu sluha?

(¹) SL 2000., L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2019. uputio Okresný súd Košice I (Slovačka) – NI, OJ i PK protiv Sociálna poisťovňa

(predmet C-799/19)

(2020/C 19/33)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Košice